

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

“ SALUT PÚBLICA ” INTERESSOS POPULARS “ ARTS Y LLETRES ”

PREUS DE VENTA
 15 exemplars. Una botata
 Cada número. de quartes
 Surt a llem ab tota regularitat a la manera que regala
 el dia de l'any

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6-RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot l'any, portat a domicili. a cada trimestre
 Pàssos de la Unió Postal. 10 id. 12.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanar
 las circumstancies

SUSCRIPCIÓ

per afavorir las setas treballadoras de Carme
 presas de resultas d'una qüestió de treball

	Reis.
Suma anterior	27:50
L. G. P.	1
J. T. R.	1
J. T.	1
C. R.	1
C. T.	1
Un internacional.	2
Secció de tintors (Barcelona).	100
Varios treballadors y treballado- ras de la fàbrica de Sert y Solá, pertanyents a las tres classes de vapor:	
R. S.	2
A. R.	2
E. P.	2
B. G.	2
A. G.	1
J. R.	2
J. C.	2
D. R.	2
T. R.	1
C. M.	1
M. U.	50
A. M.	50
T. M.	50
D. C.	50
T. M.	50
R. R.	50
M. C.	1
D. C.	50
D. R.	2
B.	50
Suma y seguex.	158:50

Suma anterior.	158:50
S. U.	1
P. C.	50
C. L.	50
P. C.	50
M. P.	50
R. V.	50
D. S.	50
Total.	162:50

En lo número vinent seguirá la llista.

CERTÀMEN SOCIALISTA

ORGANISAT PER LO
 CENTRE D' AMIGHS DE REUS

CONVOCATORIA

L'element treballador se mou y pensa. Aquest, en Espanya, com en altres regions, ja no es l'home inconscient que 's tenia per inferior a sos semblants d'altres classes. Principià per emanciparse d'antigas tutelas, separantse del vici y del embrotament: després compregué que en la vida hi tenia un' altra missió mes elevada que la d'una bestia de càrrega. Va discorre, volgué associarse, pero sas aspiracions eran poch fetas y sols arrencaren de son pit jays! de dolor y queixas contra las altres classes socials.

Prompte va entrar en la vida pública, de la que n'habia estat separat tants sigles com la historia de la Humanitat numera en las sevas planas.

De consegüent avuy la classe treballadora s'associa y formula rahons; es a dir,

a la torsa del principi d'associació hi afegeix la torsa del pensament; edifica los fonaments de una ciencia social sense preocupacions de classe ni d'escola. La Historia li ha ensenyat en sas planas, com si fossen anellas d'una cadena sens fi, milers de fets, los uns sancionats per la tórta, los altres per l'astucia ó pe'l poder del talent.

Ha vist en aquellas planas al temps acabant las vanitats del home, vencent sas forsas y destruhint sas obras, enderrocant institucions tingudas per sagradas, modificant la manera de pensar y obrar en los pobles civilisats y en los pobles salvatjes. Ha vist en aquellas planas al Paganisme esplendorós, ben prompte en decadencia y al cap de poch substituït per lo Cristianisme tan encarnissadament perseguit en un principi, vexat en la persona de son fundador y en la de sos partidaris. En aquellas planas ha pogut veure pujats al cim de la gloria a un Alexandro que dominá lo mon, a Bellissari triomfant, a Napoleon subjugant tronos, reys y prínceps; pero també ha vist al un acabar sos dias en apartada penya del Occed, al altre convertit en un coguet implorant caritat pel carrer y a tots ells sotmetentse a las inexorables lleys de la Naturalesa, com lo més petit de sos vassalls. Encara ha vist mes llegint aquellas planas: ha vist desvincular lo saber, patrimoni un temps de privilegiadas castas; morir poders com lo feudalisme, amo y senyor de vidas a hisendas en la vella Europa; reduhir las prerogatives de las grans dignitats eclesiásticas y fins dels mateixos reys; ensorrarre

L'aristocràcia en lo fanch de la seva degeneració, entronitzar-se la classe mitja disposant la organització de la Societat a son arbitri y en profit d'ella mateixa; ha vist, finalment, la classe treballadora, com al despartar lo sol de la llibertat se ponian per sempre las lumenetas del absolutisme y de la tiranía.

Ab aquest continuu moviment de la Historia es lo que l' un poder va darrera l' altre y la idea nova soterra á la vella, l' obrer ha vist complirse la missió de naixe, creixe, desenvoluparse, arribar al esplendor y després morir á totas las castas y classes socials en que la astucia humana ha dividit als homens. La darrera de totes, la classe mitja, no poguent refugir las lleys del progrés, ha proclamat lo principi de llibertat, posantli desseguida trabas per instint de conservació.

Aquest fecundo principi ha sigut la lleu- vor que escampada per la superficie de la terra fins treurá grana, com cap altre, en los erms y pedregals. La classe mitja, igual que sas antecessoras, no te mes remey que morir. Avuy mateix, jove revellida, corcada pel vici, tot just acaba de plantejar sas teorías y ja se las troba desacreditadas y fora de temps.

No hi ha remey; la classe mitja morirá. ¿Quí vindrá després de la classe mitja? No creyém que 'l cambi social que 's prepara vinga á ser la substitució de una classe dominant per un' altra; creyém que som pròxims á la vigilia del dia en que desapareixerán tota mena de classes pera fer lloch al plantejament de la igualtat económica social.

Donchs es just y lògich, está molt bé, que 'l treballador s' associhi, se ilustri y se preocupi de la cosa pública, pera igualar son nivell al dels actuals directores de la societat y un dia poderne prescindir.

Ja ho havem dit avans: l' element treballador se mou, pensa y formula rahons. La seva consideració moral ha cambiat, son nivell intelectual augmenta, la ciencia y la filosofia á la vegada demanan la seva emancipació. Donchs tént en compte aquestas rahons es per lo que lo Centro d' Amichs, sense compromisos d' escola, acordá convocar lo primer Certámen Socialista, eridant á tots los treballadors y á tots los que vulgan la seva emancipació, al objecte de donar una mostra que deixi entreveure son valer, sos coneixements, sas aspiracions y la rahó en que las apoya. Venus aquí ara los

TEMAS Y PREMIS OFERTS

I.—Centro d' Amichs, Reus.—Una esfera de plata al autor de la millor memoria sobre la *Organizació y aspiracions de la Federación de Trabajadores de la Región Española*.

II.—Redacció de la «Federacion Igualadina».—Una colecció completa dels números de son periòdich publicats fins á la fetxa, ricament encuadernada, que s' adjudicarà al autor de la millor memoria que tracti de la *Influencia de la dona en las luytas del socialisme revolucionari*.

III.—Consell Local de las Seccions Obreras, Igualada.—Un objecte d' art al que mes be describe lo tema: *Lo treball col·lectiu, agrícola é industrial; drets y debers del individu y de la col·lectivitat en la producció, cambi y distribució dels productes*.

IV.—Ateneo Obrer de Sabadell.—Una fulla litografiada en la que á manera de acta, se consigní l' oferiment d' amistat y lo títol de soci efectiu d' aquest Ateneo al autor de la millor memoria ó petit escrit que concretí y defineixi clarament los mots *Ateisme, Anarquia y Colectivisme*, considerats com basa d' emancipació del quart estat.

V.—Federació Local de Vilaseca.—Un objecte de utilitat al millor treball *cual tema se deixa á la libre elecció del autor, debent versar sobre algun punt relacionat ab lo treball agrícola y lo problema econòmic-social*.

VI.—Redacció de «La Tramontana» Barcelona.—Un exemplar ricament encuadernat de la obra «Garibaldi, Historia Liberal del siglo XIX» al millor treball en prosa, *cual tema se deixa al arbitri del autor, debent empró amotllarse al caràcter del Certámen*.

VII.—Consell Local Barceloní.—Una placa alegòrica, de plata, al autor que ab mes claretat y profunditat tracti de las *Diferencias entre lo Comunisme y lo Colectivisme*.

VIII.—Redacció de «El Obrero» Barcelona.—Una ploma de plata al autor de la millor memoria desenvolupant lo tema: *¿Quin lloch te d' ocupar l' obrer en la Societat?*

IX.—Redacció de «El Cosmopolita» Vallsolit.—Los dos tomos ricament encuadernats que forman la magnífica obra «Garibaldi, Historia Liberal del Siglo XIX» y una subscripció gratuita y permanent de «El Cosmopolita» al que millor explani lo tema següent: *Desarrollo de la idea de cosmopolitismo baix lo fanament de la Ley Natural*.

X.—Societat d' Obrers Tipógrafos, Barcelona.—Un objecte d' art al autor del millor treball sobre aquest tema: *Lo ciudad y lo productor, considerats respectivamente com unitat social en las escuelas politich-democráticas ó econòmich-socials*.

XI.—Círcol Obrer «La Regeneració» Barcelona.—Una joya d' art al autor del millor treball sobre *Datos que en favor de la Emancipació Social aportan los modernos estudios científichs y filosófichs*.

XII.—Obrers Fusters, Reus.—Un objecte d' art al autor del millor treball que tracti de *Las escuelas d' arts y ofecis y modo d' establirlas*.

XIII.—Federació Local de Reus.—Una fotografia-retrato de tamany natural al autor que millor escriga lo tema: *¿A qué es deguda la crisis que passan todas las industrias en general?*

Al primer tema no més hi podrán concorre las composicions enviadas al últim certámen del Centro de lectura, obtiant al premi ofert allí per lo Centro d' Amichs y

no adjudicat al autor de la millor *Memo- ria*, com estava anunciat en lo Cartell. Per lo cual supliquém als autors respectius lo nou envió de sos treballs al Certámen Socialista, pera ser degudament jutjats.

Als demés premis podrán obtathi tota los treballs originals escrits en cualsevulga de las llenguas vivas preferintse lo major número de datos y major claritat á las condicions literarias, que s' estimarán en segon terme.

Lo jurat podrà adjudicar accésos

Los autors podrán enviar los treballs escrits de lletra seva, si ho tenen per convenient, mes de tots modos se suplica acompanyarlos d' una carpeta closa que continga una contrasenya ó be lo nom y domicili, escribintli desobrg un lema igual al del treball remés.

Desd' avuy fins al 15 de Febrer vinent podrán enviarse las obras obtant á premi á la direcció del

Jurat del Certámen,

Arch de St. Onofre, 5, baixos.

Barcelona.

La festa, que deuria tenir lloch lo 18 de Mars, se celebrarà lo diumenje avans de aquest dia memorable, en la ciutat de Reus, anunciantse anticipadament per los diaris lo fallo del Jurat qualificador que será compost per

Un redactor de cada un d' aquestos periòdichs:

La Tramontana, de Barcelona;

Los Desheredados, de Sabadell;

La Federación Igualadina, de Igualada, y ademés dos individus nomenats per lo Centro d' Amichs.

Si després de publicada aquesta convocatoria se ofereixen nous premis s' anunciará per medi de la premsa obrera ó be d' un suplement.

Reus, 1.er Novembre de 1884.—*La Comissió Organizadorá*.

¡¡LA JOVENTUT!!

(POESIA QUE DEDICO Á NON AMICH TOMÁS CLOU)

—Quina edat!—La més bonica!—
sento á dir molts cops als vells:
no hu nego; sense tropella
ni necessitate... es rica.

Jo quan sento á dir qu' es mara

exclamo molt abatut!

—¿Qu' es lletja la Joventut

senso rais á la botxaos!

Es l' edat més imperiosa

de la vida y, per lo tant,

la Joventut sens' arjant

es una cansó enfadosa.

Citar puch un sol exemple

per demostrar tot seguit

qu' es la vritat lo qu' he dit,

pró una vritat com un temple.

Un jove cecant que tingui

gana y ganas d' ocupar-se

y á pensar d' escarrasarse

la ocupació no l' hi tinguí;

que no sent com los bojarros,

bojarro hagi d' anar sent,

que l' hi fulti diariament

una renda per cigarros,

(no cigarros de paper,

que per habé una premeta

demanada á sa marea

certs papers hagi de fer,

qu' estant acostumat prou

á retirá no xiquet tart,

avuy, no allargant un quart,

fassin plegarlo á las nos;

que visqui molt... massa esclat
en aquest dia de fer coquetes;
que passi les nits molt tristes
sol, tancat casi bé ab clos;
que passi una vida, en fi,
d' una manera ligada
i ab la carrera esguerrada...
aquest jove, 'm sembla á mi,
que moltíssim l' hi hauria
no ser jove, perquè aixís
viuria molt més feliç
ja que més lliure viuria.

¡La Joventut! Gloria vana
que desapareix com fum
que va á las foscas, sense llum,
y acompanyada de Gana.

¡La Joventut! ¡Cuadro plàstic
ple de figuras al fons
representant il·lusions
pintades totes de fàstic!

De què serveix la tendresa
d' un cor de vintidós anys
si formada ab desenganys
dins del cor, tenint promesa,
no pot d'abondarse encara?

—Perquè?—preguntaran, ¡oy?
¡Perquè! ¡Noy es massa noy
y l' hi pegaria l' pare!

Per passar tals anarguras
en l' edat, si, més sensible,
mil voltes es preferible
ser pare de set criatures.

Jove hi há qu' es frare llech
per son sistema de vida:
la Joventut aburrida
y esclava... tirada al rebé.

De joventut las jornadas
son, per molta, recorta fatal-
de las penas principals
ab glorias falsificadas.

Per no fer cap excepció
pot dirse sense cap embat.
—L' edat de la Joventut
es la milló y la pitjor.—

PAPET DEL CARRU

Jo no sé que te la *Gaceta* ab tan publi-
car la real ordre reglamentant lo treball
dels noys en lo taller.

Perquè s' escarrassa en publicarho?

Publiqui sempre lo que vulgui ter cum-
pli y no perdi l' temps y l' espay del diari
miserablement.

...

Acaba de constituirse en aquesta capi-
tal una societat nomenada *Unión Barcelo-
nesa de libre pensadores*.

Aquesta societat se relaciona ab altres
varias del Principat, á las que, segons
sembla, las anima la idea de celebrar, á
la major brevedat possible, un congrés de
lliure pensadors de Catalunya, en pers-
pectiva de una organizació general dels
partits del lliure exámen en Espanya.

Lo reglament pot venres de vuyt á deu
del vespre en la secretaría de la Societat,
carrer del Conde del Asalto, numero 41,
pis primer.

...

Dias ha que corren noticias de precau-
cions militars, per lo que segons sembla,
estem continuament sobre un volcá.

¡Qué fan aquests governadors que no de-
claran lo còlera oficial!

¡Ánimo!

...

¡Que me engresca la Diputació que la
providencia canovoida nos ha regalat!

Lo primer dia de celebrar sessió hi ha-
gueren desafios en plena sessió y al sortir
bufas.

¡Bravo! aixó va al pelo. Seguint per
aquest camí aviat s' hi podrà sucra pa.

¡Com se retratan!

...

Miserias conservadoras.

Al poble de Castellserá va presentarshi
un inspector de policia ab una parella de
guardia-civil y va suspender lo joch y se
'n varen portar los jugadors en calitat de
presos cap á Tárrega y de allí á Lleyda.

Diuhen si un cop allí va demanársels
cent duros á cada lu, per taparho, fentlos
veurer se 'la feya un gran benefici, puig de
lo contrari 'n donaria part al governador
de la provincia.

Los acusats no van avenirse y consulta-
ren á un advocat lo que havian de fer, re-
sultantne: que l' inspector no tenia cap
dret á posarlos presos y menos á portarlos
á la capital, puig que lo seu deber era avi-
sar al jutje municipal per que 's fes car-
rech dels diners que ascendian á 38 pesse-
tas, y aquest traspassarho al de primera
instancia de Balaguer, lo cual, tot lo mes
que podia fer, era ferlos pagar 25 pessetas
de multa, ja que no jugaban en cap punt
amagat, y per lo tant, que no donguessin
ni un centim á cap empleat.

Fins aquí 'l let.

¡No is' hi sembla que aixó ja es una mi-
ca masa asqueró!

Es que 's prou que no se 'n puga surtir
de certa gent.

Pero lo mes estrany es que marejin als
pobles, cuan á la capital se juga descara-
dament.

Pero, paciencia. No hi ha mal que cent
anys duri.

...

Fa pochos dias que 'l torero Mazzantini 's
passejava per Jerez, y una turba de bretols
lo seguia vitorejantlo.

Avergonyit de tan estúpida manifesta-
ció 'l torero dirigí á sos admiradors lo se-
guent apóstrofe:

—¡Imbéciles! ¡He hecho yo algun be-
neficio ó algo útil en este pueblo, para que
así me vitoreeis!

Quant los ministres de la barbarie s' han
de fer moralisadors es que 's pobles han
arribat á la suma bestiesa.

...

Escrihuen de Catania que l' Etna está en
erupció, pero en erupció de lang.

Lo mateix que á Barcelona ahont lo ca-
tolicisme está fet un volcá y produheix
una incessant erupció de professons y rosa-
rias matinals.

...

La Autonomia, de Palma de Mallorca,
dedica un recort á l' aniversari de l' exco-
municació que li dirigí lo pastor d' aquell
remat, felicitantse de que lo furor episco-
pal ha contribuít á dornarli una vida
exuberant.

Y está clar, estimat colega; si las exco-
municacions son á la premsa revolucio-
naria lo que 's abonos á las cols.

...

Lo rector de Faro de Fornela ha sigut
condemnat á vint anys de presiri per l'
Audencia de Valladolid per haver assesi-

...

...

Las inundacions se repeteixen periódi-
cament en las provincias de Valencia, Ali-
cant y Murcia.

Aquest any hi ha hagut víctimas y per-
duas de consideració com quasi tota los
anys, y com pera evitarho no saben fer mes
que pagar als capellans porque 's hicantia
lo gori gori ó confiar ab suscripciones que
s' evaporan, tenim lo sentiment de recor-
darlis aquell refrá castellá. «Fiate en la
Virgen y no corras.»

...

Lo ministre de Foment ofereix vuyt cents
duros al amo del caball que corri mes.

Jo 'l faria depositari de caudals públichs
y aixó tindria adelantat pera si li venian
ganas de ferse irregularisador. (Al caball,
no al ministre).

...

Diu un colega que á un regiment de ca-
balleria de guarnició á Madrid s' obliga als
caloyos á passar totas las nits lo ro-sari.

En cambi per la lley dels contrastes en
molts agrupacions de Fillas de Maria or-
ganizadas per los rectors de fora 's monta
á caball.

...

Ja tornem á tenir al célebre Lucientes
en campanya.

Ans d'ahir sortí de nou de Madrid pera
establir altre vegada lo lazareto á Port-
Bou.

Ja planyem als passatjers que tinguin
la desgracia d' haber de passar pera dit
punt.

Aquell capellá carlinarro de Sallent que
va dir al director de *Lo Llibre*, at que 's
tragués la gorra porque passava ab Son
Amo, ha portat al jove periodista al tribu-
nal pel delicte d' haber ofés los seus sen-
timents religiosos.

Pero lo bo del cas es que 'l sotana feu
citar al periodista á corre-cunya sabent
que 's trobava fora de Sallent y com es na-
tural, no pogué compareixe al judici de
concihació.

Jo no sé com deurian arreglárselas al
jutjat, pero lo cert es que se condemná al
demandat á una petita pena.

Aquí es del cas fer notar que 's carcas
de Sallent han desplegat una activitat as-
sombrosa per sortir ab la seva.

Mes lo condemnat no 's conforma ab la
sentencia y ara porta l' assumpto al jutjat
de Manresa y sembla que la cosa donará
joch.

¡Endevant las atxas!

Vinga inquina, vinga, ensotanats; mi-
llor que aixis quan arribi aquell dia po-
drém desfogar mes verí, com mes ne tin-
drém de concentrat en lo cor.

...

Lo rector de Faro de Fornela ha sigut
condemnat á vint anys de presiri per l'
Audencia de Valladolid per haver assesi-

nat a la seva majordona y en aquets moments ja deu haver ingressat en lo penal de Tarragona.

Si en Hoch d'esser capellà hagues aigut home potser s'hauria estalviat d'esser presidari.

..

Un capellà de Girona ha denunciat a son pare com lladre d'una petita quantitat y pera facilitar la feyna a l'autoritat, ha donat lo retrato del acusat.

Aquest fet caracterisa una classe.

Homes a quins s'aperta dels llasos de la familia, se 'ls obliga al celibat y se 'ls fa fer d'intermediaris entre 'ls homes y 'ls sants de fusta que hi ha a l'iglesia, han de pervertir sos sentiments necessariament fins a aquest punt.

..

A Lourdes hi ha hagut un miracle frustrat.

Se preparaba a combregar un bon remat de catòlics, quan ab gran estupefacció, s'observà que las hostias estavan vermelles.

Avans d'averiguar la causa, qu' aixó no hi ha cap catòlic capàs de ferho, cridaren:—Miracle! Miracle!

Cert doctor de la vila va fer observar que 'l pa del seu esmorzar també estava vermell, lo mateix que 'l d'altres individus, y qu' aixó ho produhia 'l desenvollop de certa animalalets coneguts científicament ab lo nom de *micrococcus prodigiósus*.

Lo miracle, donchs va morir en estat embrionari, y no sols aixó sinó que hi va haveri catòlics que 's varen escamar y no volgueren combregar ab microbis.

..

Per por del cólera, molts pobles van fer la prometensa de anar en peregrinació a Refet, y com que lo cólera no 'ls ha tocat, lo dia 2 van complir-la, organisantse per partidas ab los seus corresponents cabecillas y cap a Refet falta gent.

Lo que allí va passar no pot esplicarse. Los cabecillas, barallantse pe 'l mando de las partidas, arribaren al punt d' anar a cops de teula.

Un frare franciscà de Balagner, va fer un sermó semblant una proclama.

—Germans;—va dir,—tots havem de agafar las armas y a destruir aquesta peste liberal que 'us te l' pare sant pres ab cadenas y grillets y treurel de la presó miserable en que 'l tenen postrat. ¡Guerra als liberals! ¡A las armas! ¡Viva l' Papa Rey! ¡viva la nostra santa religió!

A tot aixó s'acompanyaren los crits de ¡Guerra! ¡Guerra als liberals!

Mes de una hora van continuar bramant aquellas fieras, com si s'haguessin trobat saquejant liberals, y deshonrant noyas. Veyent lo bramador sagrat que la gresca aumentava per moments, per por de pitjors conseqüencias, va procurar ofegar los crits y continuà lo seu sermó:

—Pero no; lo Papa lo que volson las oracions, la bona voluntat y l' cor dels catòlics. Ab aixó; resém demanant a Deu que

l'tregui de la presó, que l'tregui de la presó, que Deu nos escoltará.

Pero ja estava tot esbalolat.

Molts catòlics d'aquells babaus de bona pasta, al veurer lo giro que va pendrer la qüestió, fugiren de allí sense acabar de escoltar lo sermó esporugit de las feréstegas intencions de aquells llops disfressats de ovella.

Aprofiteu la ocasió mentres passa perque 'l dia que 'ns veurem la nostra ja procurarem fer net del tot, de vostra baba asquerosa y no tindreu lloch per tornar a sembrar guerras civils, ni a cremar liberals, ni a robar honras, ni a saquejar poblacions y ni a deshonrar verjes. Aprofiteho que ja se os acaba... y pobres caps pelats quan nosaltres hi arrivem.

..

Que a Almacellas hi hagi un rector que tinga una majordona y la majordona una filla, es qualitat que a tots cuadra. Pero que aquest rector espolsi a la majordona de casa perque ja ha passat de moda y perque la seva filla (de la majordona, entenemnos), no 's vol estar ab lo rector, ja es una mica mes salat. Pero lo mes pelut es que ara 's franqueja ab una fulana del devant de casa seva, bastant rica comprenent? Mes lo millor de tot es que 'l poble en massa pretengués ferlos esquellots un cert dia com si s'hagues casat un viuado.

Lo tal rector es ademés molt aficionat a jurar a pilota y al billar y aprova que un despues de perdre se guinyi ab lo seu amo, perque, segons ell, allavors te rahó de ferho.

..

A la iglesia del patró de la Hana (Joan) de Lleyda, lo bramador sagrat, va dir per provar la misericordia del seu Deu, que havent anat alguns joves a una casa de prostitutes, (textual) un d'ells menor d'edat, avants de executar la mala intenció que portava y perque no caignés en pecat mortal, ab lo cual lo Peret l' hi hauria tancat la porta, va matarlo instantáneament.

¡Y no va trobar cap mes solució Deu, per salvarlo del perill, que matantlo senyor bramaire!

..

Per rector trempat no n' hi ha cap com lo de la Pobla de Granadella.

Lo dia de festa reunex los joves y las noyas del poble a casa seva y allí 's fa l' gran ball ab un piano que te a casa y que sab tocar *por todo lo flamenco*.

Y vels 'hi aqui que 'ls feligresos estan mes trempats que un jinjol ab un rector tan aixejit.

M' hi jugo un boneto contra un solideo que 'ls seus companys de *peladura* no 'l poden veure ni ab pintura.

..

A proposit del rosari de l' Aurora. Lo de Lleyda ja a arrivat al cas de llo-

garse la gent a preu fet; es a dir; va a balladrest al barri que ho sollicitan.

Jo al seu pueño posaria un lletrero al clatell de cada bé, que digués: *Rosari de la aurora a domicili. Preus convencionalis.*

Y vegin lo que son las cosas.

Parlant del rosari se 'n acut un fet que va passar a Agramunt.

Los bramadors del rosari, després de haver fet la santíssima repunxeta al vehinat, se 'n anavan a afartarse de figas als horts dels próxims y com per fondo que 's fassin las catolicadas sempre ve un dia que s' descubreixen, se 'ls va atrapar *infraganti* y despres de regalarlos una pallissa catòlica y apostòlica, van dedicarlos la següent cansoneta:

Los que van a l' Aurora
son uns tunantes,
que van a robar figas
als horts dels altres.

..

Lo dia 2 del present, una parella de la benemèrita portava garrotat com un Cristo, un capellà en direcció a las presons de San Martí de Lleyda.

Se conta d'aquest ensotanat, que s' diu Vicent Prada Vili, que feya las feynas al poble de Vine de Sanabria (Zamora), va engreixárseli la majordona, (aixó no teres d' estrany), y després va apimarase, cosa que no te ni necessitat d' atribuirse a miracle.

Mes diuhen que ella morí y ell feu un clot la enterrá junta ab un *petit garçon*, per lo que lo tribunal l' ha condemnat a VINT ANYS al presiri de Tarragona, al cual lo portarán lo dia 12.

Y ara que vinguin aquestos liberals impios, heretjes y condemnats a negar la influencia de la Religió en la Moral.

CONVERSA

- No trobas qu' es cara Ambrós?
- Cara y que no es gens bona.
- Per qui es, per una dona?
- Es pe 'l que ja hem dit los dos.

Eso son de Rares

..

GEROGLIFICH

LA REPUBLICA

HI HA
UNA
HI HI HI
M S N
S
fondo

LA MONARQUIA

XCS